

er, fordi jeg nærer mindste Tvivl om, at dette Tilskud er anvendt paa den hensigtsmæssigste Maade; jeg tvivler ikke om, at de Embeder, der have modtaget disse Tilskud, netop have været dem, der trængte meest dertil; men det er, fordi jeg, som jeg allerede har udtalt ved anden Behandling, betragter de Pønninger, der ere henlagte til den danske Præstestand, for at være saa store, at det ikke er heldigt, at der stæer yderligere Tilskud fra Statens Side til at lønne enkelte Embeder, der kunde synes temmeligt smaa. Der er ganske vist enkelte Embeder, der ere meget smaa afslagte, men jeg er overbevist om, at selv om dette Tilskud fradrages, skal den høitærede Minister ikke savne Ansøgere til Bøns, Mæng, Hirtsholmene eller lignende smaa Embeder. Det er nu Tilfældet, at theologiske Candidater gaae og vente, for at komme i Præsteembede, indtil de ere blevne henved 40 Aar eller derover; men vare Embederne mindre, vilde de vistnok ikke komme til at vente saa længe, og det er ikke heldigt, at de gaae og vente i Bestættigeheder, der ligge saa fjernt fra deres fremtidige Virksomhed. Det var heldigere, om de kom hurtigere i geistlig Virksomhed og indhøstede Erfaring, og det var ligeledes ønskeligt, at der kom yngre Mænd ind i Præsteembederne. Naar Embederne vare temmelig smaa afslagte, kunde Ministeren af Hensyn hertil hurtigt forflytte disse Præster, og derimod være mere varsom med at forflytte Mænd, der vare 60 Aar eller derover og Mænd, der sadde i Embeder, hvis Indtægt gik op til 2 til 3,000 Rd. Til at forflytte saadanne Mænd vilde der saare sjældent være Anledning. Der kunde ogsaa være bedre Forslytning at vente for de geistlige Embedsmænd, saafremt ikke saamange Præster i en Alder af over 70 Aar og endnu mange flere i en Alder af 65 til 70 sadde i Embede, deels med og deels uden Capellan, uden virkeligt at kunne gjøre Hyldest i deres Embedsgjerning. Derfor har jeg tilladt mig at foreslaae, at Thinget skulde fastholde sin tidligere Beslutning og ogsaa optage denne Anmærkning i Finansloven. Det er fra alle Sider baade her og i Landstinget erkjendt, at ikke til dem, der kunne siges, at gribe ind i Admi-

nistrationen og ikke til det Slags Anmærkninger, som Flere maastee med større Ret have sat sig imod, saasom Anmærkningerne om Metropolitansskolen og Seminariebæset. Saafremt de andre Anmærkninger skulde optages, har jeg derfor fundet det hensigtsmæssigt, at ogsaa denne blev optagen. Da jeg har Ordet skal jeg tillade mig endvidere at omtale en Bevæggrund, som den høitærede Kirkeminister anførte ved 3die Behandling, for at beholde dette Tilskud; han erklærede nemlig, at der netop var to Embeder ledige, der hidtil havde oppebaaret Tilskud. Det ene, nemlig Døllerup, Finnerup og Ravnstrup Sogneskald, er allerede nu besat, og der vil vistnok ikke være det Mindste veien for, at det, da det er besat, inden Finansloven udkom, kan oppebære det Tilskud, det tidligere har havt. Det andet, nemlig det restberende Capellani i Viborg, kan besættes den Dag idag, saafremt Ministeren skulde mene, at det ikke kan undvære den lovede Hjælp. Hvad de øvrige Embeder angaaer, der tidligere have faaet et saadant Tilskud, vide de Folk, der søge dem, ind ved at overtage Embedet, og lide ikke Uret, naar Embedet oplaaes uden noget saadant Tilskud. Der vil da ikke stee Andet, end at der vil komme yngre Kræfter ind i Embederne. Jeg skal blot nævne, at den Candidat, der fik det sidst besatte af disse Embeder, var 14 til 15 Aars Candidat, og det er en temmelig lang Tid, som de fleste maae vente, inden de komme i fast geistlig Virksomhed. Jeg skal endnu, medens jeg har Ordet, omtale de af Mindretallet stillede Forslag. De to første Anmærkninger ere jo, som vi hørte, Anmærkninger, der i det Væsentlige tiltrædes af Indenrigsministeren, men som han ønskede ubeladte, ene og alene fordi de saae mindre pænt ud paa hans Budget. I det Stykke skal jeg være villig til, ikke alene selv, men ogsaa opfordre Andre til, at lade dem blive ube. Derimod vil jeg meget ønske, at den Medsættelse af 1,456 Rd. til videnstabelige Formaalets Fremme, som med saa stort Overtal blev vedtaget her i Thinget, ogsaa bliver vedtagen denne Gang, da det jo ikke blot er en Formsig, men ogsaa har en Pengebetydning. Imod Anmærkningerne Nr. 4 og 5 skal jeg denne Gang villigt stemme, fordi